

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๘๓/๒๕๖๔

วันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายณรงค์ศักดิ์ ล้วนศรีตีสกุล ผู้อุทธรณ์
ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๐๕๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ เนื่องจากสะสมก๊าซหุงต้มไว้บนรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร และหมายเลขทะเบียน บบ ๓๑๘๖ พระนครศรีอยุธยา จอดอยู่บริเวณอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยให้ดำเนินการทันทีนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ในสำเนาคำสั่ง ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยนำส่งด้วยตนเอง กรมอนามัยรับเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๒๒๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๒๒๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๐๕๔๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ส่งคำชี้แจงแก้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐาน และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๕๘๐๔/๐๖๒๔๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ส่งคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๒๒๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบันฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๐/๑๐๔๓

ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่ง นิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๔-๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมก๊าซ ใช้ชื่อว่า “วังหลังแก๊ส” ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ทะเบียนที่ อ.๒๖๔ คำขอที่ ๒๕/๕๓ (๒๖๘/๒๕๓๓) ออกให้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประเภทร้านจำหน่าย ลักษณะที่สอง ใบอนุญาตเลขที่ กท ๑๖๑๐๑๙๘ อนุญาต ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และมีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๒๐๑๑๐๑ เลขที่ ๐๐๑ ปี ๒๕๕๙ อนุญาตให้ประกอบกิจการสะสมก๊าซ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ออกให้ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย เจ้าพนักงานท้องถิ่น ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ สั่งให้หยุดประกอบกิจการ โดยระบุว่า มีประชาชนร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการสะสมก๊าซ บริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าสถานประกอบกิจการที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้อุทธรณ์มีการสะสมก๊าซหุงต้มไว้บนรถบรรทุก หมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร และหมายเลขทะเบียน บบ ๓๑๘๖ พระนครศรีอยุธยา จอดไว้บริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการทันที จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งสรุปความได้ว่า ๑) ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้รับคำแนะนำจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ไม่เคยนำถังบรรจุก๊าซหุงต้มมาวางไว้บนรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร และหมายเลขทะเบียน บบ ๓๑๘๖ พระนครศรีอยุธยา ๒) ผู้อุทธรณ์มิได้ประกอบกิจการสะสมก๊าซหุงต้มไว้บนรถบรรทุกคันดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ได้รับอนุญาตถูกต้องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ๓) ถังก๊าซทั้งหมดที่วางอยู่บนรถบรรทุกเป็นถังเปล่าทั้งหมด ซึ่งรับเปลี่ยนมาจากลูกค้าเพื่อรอนำไปบรรจุก๊าซในครั้งต่อไป และจอดเป็นการชั่วคราวในสถานที่ส่วนบุคคลหน้าบ้านพักอาศัยของตนเอง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือแจ้งส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีได้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ณ บริเวณที่ถูกร้องเรียน แต่เนื่องจากขั้นตอนการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์นั้นเมื่อลูกค้านำส่งถังบรรจุก๊าซหุงต้มให้กับลูกค้าแล้วจะได้รับถังเปล่าจากลูกค้ากลับมาเป็นการแลกเปลี่ยนและจะนำถังเปล่าไปเก็บไว้บนรถบรรทุกซึ่งจอดอยู่บริเวณหน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ เพื่อรวบรวมนำไปบรรจุก๊าซในครั้งต่อไป อีกทั้งอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ผู้อุทธรณ์นำรถมาจอดไว้เป็นบ้านพักอาศัยของผู้อุทธรณ์เอง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น...

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้ทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ สำนักงานเขตบางกอกน้อย ได้รับเรื่องร้องเรียนว่า เจ้าของบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพจำหน่ายก๊าซหุงต้มได้นำถังบรรจุก๊าซหุงต้มบนรถยนต์มาจอดไว้บริเวณหน้าอาคาร มีเสียงดังจากการกระแทกของถังก๊าซขณะนำถังขึ้นลงจากรถ และเกรงว่าจะเกิดเหตุระเบิด เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า ผู้ทธรณ์ประกอบกิจการสะสมก๊าซหุงต้ม เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้ออกหนังสือแบบตรวจแนะนำ ให้หยุดประกอบกิจการไว้ก่อน จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และจากการลงพื้นที่ติดตามผลพบว่า ผู้ทธรณ์ยังคงประกอบกิจการอยู่เช่นเดิม สำนักงานเขตบางกอกน้อยพิจารณาแล้วว่า การประกอบกิจการร้านขายส่งก๊าซหุงต้ม โดยเก็บสะสมก๊าซหุงต้มจำนวนมากซึ่งเป็นสารไวไฟหากไม่มีการตรวจสอบและควบคุมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งเป็นหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๖๘๐๕ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้หยุดดำเนินกิจการภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่รับหนังสือ ซึ่งผู้ทธรณ์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งด้วยตนเอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบว่า ผู้ทธรณ์ยังคงประกอบกิจการอยู่เช่นเดิม ถือเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร จึงมีหนังสือถึงสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยขอให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ศาลจังหวัดตลิ่งชันพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑, ๓๒ (๒), ๓๓ วรรคหนึ่ง, ๔๕, ๗๑, ๘๐ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำเลยให้การรับสารภาพ จึงลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง ฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และฐานฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต่อมาจำเลยได้ยื่นอุทธรณ์ คำพิพากษาศาลจังหวัดตลิ่งชัน ศาลอุทธรณ์เห็นว่าการที่จำเลยประกอบกิจการร้านขายส่งก๊าซหุงต้ม โดยเก็บสะสมก๊าซหุงต้มจำนวนมาก ซึ่งเป็นสารไวไฟ หากไม่มีการตรวจสอบและควบคุมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง อีกทั้งจำเลยไม่ใส่ใจต่อคำสั่งห้ามของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ศาลชั้นต้นกำหนดโทษมานั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว พิพากษายืน จำเลยฎีกาศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่อนุญาตให้ฎีกา จึงไม่รับฎีกาดังกล่าว ต่อมาเมื่อปี ๒๕๖๑ มีผู้ร้องเรียนว่า มีการตั้งวางถังก๊าซหุงต้มไว้ริมถนนตรงข้ามบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบผู้ทธรณ์เป็นเจ้าของกิจการ มีการสะสมถังก๊าซหุงต้มจำนวนมากทั้งที่มีก๊าซบรรจุอยู่ภายในถังและถังเปล่าวางไว้ริมถนนนอกอาคาร และบางส่วนอยู่บนรถบรรทุกทุกขนาดใหญ่และรถบรรทุกทุกขนาดเล็กวางซ้อนกันหลายชั้น ไม่มีการป้องกันการกระแทกของถัง ซึ่งอาจก่อให้เกิดอัคคีภัยและเป็นอันตรายร้ายแรงต่อประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง การประกอบกิจการดังกล่าวเข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงออกหนังสือแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ย้ายไปยังสถานที่ที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดตั้งเป็นสถานที่สะสมก๊าซ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท

การสะสมก๊าซจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ณ บ้านเลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และห้ามมิให้วางถังก๊าซหุงต้มบริเวณริมถนนอีก และเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ บุตรชายของผูุ้ธรณ์ได้ขอขยายเวลาในการแก้ไขตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยจะแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า ผูุ้ธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ยังคงสะสมถังก๊าซหุงต้มไว้ริมถนนเช่นเดิม สำนักงานเขตบางกอกน้อยพิจารณาแล้ว จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๕๘๐๔/๐๒๒๐๐ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ให้หยุดดำเนินการ ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยลงพื้นที่ตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่ง พบว่ามีการย้ายถังก๊าซหุงต้มที่มีก๊าซหุงต้มบรรจุอยู่ในถังไปที่ยื่น มีเฉพาะถังเปล่าที่อยู่ในรถบรรทุกจอดอยู่บริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และจากการตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งอีกครั้ง ในวันที่ ๓, ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ และวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ พบว่ามีการนำรถบรรทุกถังก๊าซหุงต้มทั้งที่มีก๊าซบรรจุในถังและถังเปล่า และมีการตั้งวางถังก๊าซหุงต้มจำนวนมากบริเวณหน้าบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เช่นเดิม นอกจากนี้ยังพบว่าถังบรรจุก๊าซหุงต้มบางส่วนมีลักษณะเก่าและขึ้นสนิม แต่ผู้ประกอบการก็ยังนำมาจำหน่ายให้ลูกค้าซึ่งอาจจะทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง จึงได้มีหนังสือถึงสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ขอให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลการดำเนินคดี ศาลอาญาลี้ขันธ์พิพากษาจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต่อมาเมื่อปี ๒๕๖๔ มีผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการสะสมก๊าซหุงต้ม บริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๙/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผูุ้ธรณ์สะสมก๊าซไว้บนรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร และหมายเลขทะเบียน บบ ๓๑๘๖ พระนครศรีอยุธยา ซึ่งจอดอยู่บริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยจึงได้ออกแบบตรวจแนะนำให้หยุดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำนักงานเขตบางกอกน้อย พิจารณาแล้วว่า การเก็บสะสมก๊าซหุงต้มจำนวนมากซึ่งเป็นสารไวไฟ หากไม่มีการตรวจสอบและควบคุมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียงได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้หยุดประกอบกิจการไว้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น นอกจากนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พบรถบรรทุกถังก๊าซหุงต้มจอดอยู่บริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ และบริเวณบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ซึ่งมีทั้งถึงที่บรรจุก๊าซหุงต้มและถึงก๊าซเปลา และพื้นที่ภายในซอยวังหลัง ๑๓ เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล และพื้นที่ภายในซอยวังหลัง ๑๕ เป็นพื้นที่ของวัดสีห์ไกรสร

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ พบว่า อาคารเลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นอาคารของผูุ้ธรณ์ ประกอบกิจการร้านจำหน่ายสิ่งของอุปโภค มีลักษณะเป็นอาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น บริเวณโดยรอบทางด้านทิศตะวันออกมีบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๔ ซึ่งเป็นบ้านของผูุ้ธรณ์ทางด้านทิศตะวันตกเป็นซอยถนนกว้างประมาณ ๒ เมตร และทางด้านทิศใต้จะพบวัดสีห์ไกรสร โดยผูุ้ธรณ์แจ้งว่า ประกอบกิจการสะสมก๊าซมาเป็นระยะเวลาหลายสิบปี ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมก๊าซ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร อาคารสถานที่เกิดเหตุ เลขที่ ๓๗๓/๙๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เป็นสถานที่เก็บสะสมถึงก๊าซเปลา จะนำมาจัดเก็บเมื่อรับถึงก๊าซเปลา มาจากลูกค้าเตรียมนำไปบรรจุก๊าซที่บริษัทเติมก๊าซ และจะนำถึงที่บรรจุก๊าซแล้วไปจัดเก็บ ณ อาคารเลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยภายหลังจากมีเหตุร้องเรียน ผูุ้ธรณ์ก็นำถึงที่บรรจุก๊าซวางไว้บนรถบรรทุกมีเพียงถึงก๊าซเปลาบนรถบรรทุกเท่านั้น และควบคุมการใช้เสียงในการขนย้ายถึงก๊าซไม่ให้เกิดเสียงดังรบกวน จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบรถบรรทุก ๖ ล้อ หมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร จอดอยู่บริเวณหน้าอาคารเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นอาคารที่พักอาศัยของผูุ้ธรณ์ และพบการจัดวางถึงก๊าซเปลาจำนวนหนึ่งบนรถบรรทุก จากการสอบถามข้อมูลจากผูุ้ธรณ์พบว่า เคยได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมากจากการขนย้ายถึงก๊าซและกังวลถึงความปลอดภัยเกรงว่าถึงก๊าซอาจจะระเบิดได้ ปัจจุบันผูุ้ธรณ์ไม่ได้กังวลเรื่องความปลอดภัยของถึงก๊าซแล้ว เนื่องจากผูุ้ธรณ์ไม่ได้นำถึงที่บรรจุก๊าซวางไว้บริเวณนี้แล้ว และจากการสอบถามประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงให้ข้อมูลว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมก๊าซ จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ สถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประเภทร้านจำหน่าย จากกรมธุรกิจพลังงาน ซึ่งใบอนุญาตทั้งสองฉบับ ระบุให้ที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร แต่ผูุ้ธรณ์ได้นำถึงก๊าซหุงต้มที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสะสมไว้บนรถบรรทุก จอดไว้บริเวณหน้าอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ และอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นบ้านของผูุ้ธรณ์เอง โดยการดำเนินการกิจการสะสมก๊าซหุงต้มของผูุ้ธรณ์ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้มีการออกแบบตรวจคำแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเจ้าพนักงานท้องถิ่นเคยออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที พร้อมทั้งดำเนินคดีกับผูุ้ธรณ์ในข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาแล้ว ต่อมาเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้รับเรื่องร้องเรียนว่า มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มของผูุ้ธรณ์ บริเวณอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า ผูุ้ธรณ์สะสมก๊าซหุงต้ม

ไว้บนรถบรรทุก...

ไว้บนรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร และหมายเลขทะเบียน บบ ๓๑๘๖ พระนครศรีอยุธยา จอดไว้หน้าอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ และอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ขณะตรวจสอบพบรถบรรทุกที่มีทั้ง ก๊าซบรรจุอยู่และถังก๊าซเปล่า ซึ่งการดำเนินการของผู้อุทธรณ์จะต้องใช้พื้นที่บริเวณหน้าอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๕ และอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ตั้งวางก๊าซหุงต้มไว้บนรถบรรทุก เจ้าหน้าที่จึงได้ออกแบบตรวจคำแนะนำในฐานะ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซทันที จนกว่าจะได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น และต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการทันที จากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของ สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย พบรถบรรทุก หมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๙๖ กรุงเทพมหานคร จอดอยู่บริเวณอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๙๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร และมีการตั้งวางถังก๊าซเปล่าจำนวนหนึ่งบนรถบรรทุก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการ หรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการ ตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะ ที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวง สาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ... ๑๒. กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ ... (๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ...” ข้อ ๗ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดว่า “ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการ ซึ่งกำหนดให้ควบคุมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ... ๑๒. กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ ... (๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ...” ข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ฉบับเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ว่า “น้ำมันเชื้อเพลิง หมายความว่า (๑) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ...” และ “การมีน้ำมัน เชื้อเพลิงไว้ในครอบครอง หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นการ

มีไว้เพื่อจำหน่าย เพื่อขนส่ง และให้หมายความรวมถึงการทิ้งหรือปรากฏในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย ...”

ข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดไว้ว่า “สถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งให้ใช้เป็นสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว ...”

ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทร้านจำหน่าย พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดไว้ว่า “ร้านจำหน่าย หมายความว่า สถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทร้านจำหน่าย ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง ...” และข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “บริเวณที่เก็บถังก๊าซปิโตรเลียมเหลวหุงต้มของร้านจำหน่าย ต้องมีที่เก็บโดยเฉพาะและมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องอยู่ที่ระดับพื้นชั้นล่างของอาคาร (๒) ผนังและฝ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ (๓) พื้นต้องเป็นพื้นคอนกรีตเรียบ และหากมีวัสดุปิดผิวต้องเป็นวัสดุชนิดที่ไม่ทำให้เกิดประกายไฟ (๔) ต้องจัดให้มีทางเดินเข้าออกกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประเภทร้านจำหน่าย จากกรมธุรกิจพลังงาน ระบุให้ที่ตั้งของร้านจำหน่าย ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘๔/๑ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งที่ตั้งในใบอนุญาตกำหนดให้สถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้ง การอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๖ อีกทั้งตามข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวงสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทร้านจำหน่าย พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้บริเวณที่เก็บถังก๊าซปิโตรเลียมเหลวหุงต้มของร้านจำหน่ายจะต้องมีลักษณะและที่เก็บโดยเฉพาะ การที่ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๓๗๓/๔๕ และอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๔๒ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ดำเนินการเก็บสะสมก๊าซหุงต้มไว้บนรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน ๕๒-๒๕๔๖ กรุงเทพมหานคร และหมายเลขทะเบียน บบ ๓๑๘๖ พระนครศรีอยุธยา จอดอยู่บริเวณหน้าอาคารทั้งสองอาคาร มีถังถังที่มีก๊าซบรรจุและถังก๊าซเปล่า โดยลักษณะการดำเนินกิจการของผู้อุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องใช้พื้นที่ จอดรถบริเวณหน้าอาคารซึ่งเป็นพื้นที่เอกซนตั้งวางก๊าซหุงต้มบนรถบรรทุก จึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้อาคารทั้งสองอาคารเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบกิจการ ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์นำถังที่มีก๊าซบรรจุและถังก๊าซเปล่า ตั้งวางไว้บนรถและจอดหน้าอาคารที่อยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์ ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้อาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๔๒ และอาคารบ้านเลขที่ ๓๗๓/๔๕ ซอยวังหลัง ๑๓ ถนนวังหลัง แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในลักษณะเพื่อการค้าและถือเป็นสถานประกอบการด้วยอีกแห่งหนึ่ง โดยการดำเนินการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อ ๓ ๑๒. (๒) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกรุงเทพมหานครกำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ ตามข้อ ๗ ๑๒. (๒) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์จึงต้องขออนุญาตตามข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้หยุดประกอบกิจการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีคำสั่งที่ ๑๙๙๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการเขตปฏิบัติราชการแทนในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบในการออกคำสั่งและดำเนินการป้องกัน ระวัง กำจัด และควบคุมเหตุรำคาญ ดังนั้น ในขณะที่ออกคำสั่งตามหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยจึงเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ออกคำแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาศัยมูลเหตุจากการที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทเดียวกับคำสั่งที่อุทธรณ์มานี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้อุทธรณ์รับทราบคำแนะนำดังกล่าวด้วยตนเอง กรณีนี้ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แล้ว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การดำเนินกิจการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ (๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในลักษณะที่เป็นการค้า โดยกรุงเทพมหานครกำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๗ ๑๒. (๒) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และการที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมเป็นเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เนื่องจากประกอบกิจการโดยปราศจากการตรวจสอบและควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใดๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการนั้นไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้...” ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้หยุดประกอบกิจการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าว...

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย
ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๕๘๐๔/๐๔๖๒๙
ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

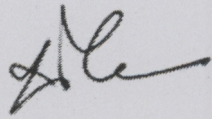
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

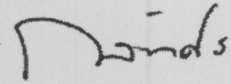
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

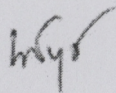
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

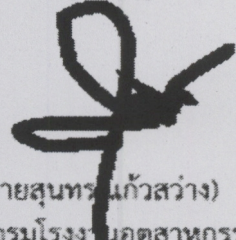
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นางสาวกัลยาศิริ กลิ่นอวล)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

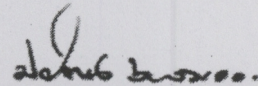
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

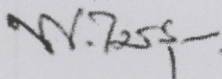
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

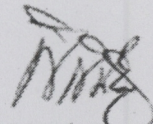
(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิชิต วิฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ